

דבר-תורה: רעיונות קצרים, משלים וסיפורים לפרשיות השבוע מועדים ואירועים שונים שלוקטו ונאספו לאוצרו של הרב שלמה הלוי שליט"א

חג סוכות

סוכה ולולב כלקח לשנה החדשה

טעמן וסודן של שתי מצוות החג - הסוכה והלולב - **יתבארו ע"פ משל:**
 באי מרוחק גילו זהב. שלח המלך קבוצת עובדים לכרות את הזהב ולהטעינו על ספינות, ולאחר שיזקקהו אוצר המדינה יתעשר לרווחת התושבים. מכיוון וזמן ממושך יהו הפועלים בזמן הכריה, לכן שלח איתן המלך שקי זרעים, וציווה שכל פועל יעבד חלקת אדמה ליד בקתו, ויגדל תבואה למחייתו.
 חשש המלך שהפועלים ישימו את כל מעיינם בטיפוח הגן ויזניחו את עיקר יעודם- כריית הזהב- וזאת משתי סיבות:

1. השדה מניב פירות טובים למאכל והתועלת מיידית וניכרת לעין, מה שאין כן עבודת הכרייה. למרות ששכרה רב לאין שיעור, אך לא ישולם אלא בתום התקופה.
 2. הגינה פרטית היא וכל אחד ישקיע בתוצרתו ויזניח את הכרייה המשותפת לכולם, ועבודת היחיד נבלעת בעבודת הציבור, ולכן עלולים להעדיף את הגינה האישית שלהם. מה עשה המלך כדי לפתור בעיה זו? **הורה שתי הוראות:**
1. הפועלים יקבלו טירה מפוארת כשישובו חזרה, ולכן בינתיים יתגוררו באוהל זמני וארעי, כך ידעו שאין לטפח את הגינה האישית כי היא זמנית.
 2. להיות תמיד בחבורה מגובשת, כך ידעו שעיקר משימתם היא הכרייה של הזהב ולא כדי לפנות איש לחלקת אדמתו. אם ימלאו את תפקידם כראוי יקבלו שכר רב וישתקעו בוולת פאר.

כן הוא הנמשל:

בורא עולם הוריד אותנו לעולם כדי לכרות זהב = מצוות ומעשים טובים = אוצרות רוחניים. כל אלו נשלחים למרום ושכרנו הולך ומתרבה, כמאמר חז"ל: **"יפה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא מכל חיי העולם הזה"** (אבות ד, יז) אך בינתיים מתפרנסים אנו מיגיע כפנו בחלקה הקטנה, עמלים להביא לחם לטף, ורב החשש שנסחף בעמל זה שתועלתו מוחשית, בעוד ששכר המוות ממתין לנו לעולם הבא.

דבר נוסף: בעמל הפרנסה יש סיפוק וגאווה לאדם בהצלחותיו ובעושרו, אבל עבודת הבורא משובחת היא כשהיא נעשית בצוותא. רש"י ויקרא כ', ח': "אינו דומה היחיד העושה את המצווה לרבים העושים את המצווה". לכן תלמוד תורה דרבים עדיף על לימוד תורה של יחיד, תפילה במניין בוקעת רקיעים, וכד'.

לפיכך הורנו הקב"ה שתי מצוות שינחנו בתחילת השנה החדשה הבאה עלינו לטובה:

1. שבו בסוכה כדי לדעת שדירת הקבע מחכה לנו למעלה.
2. קחו ארבעת המינים - את כל הסוגים בעם - ותאגדו אותם יחד לדעת שהעיקר לעשות כולנו אגודה אחת ולעבדו בלבב שלם. (מעין המועד)

יהי רצון שבזכות אחדותינו תבוא הגאולה.

חג שמח!

מצווה לפרסם בעבודה ובבית הכנסת